

ਐਮਆਰ ਸ਼ਰਮਾ ਜੇ.
ਨਸੀਬ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ,
ਬਨਾਮ
ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।
ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1464.

ਅਕਤੂਬਰ 23, 1978

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2) (i)- ਪ੍ਰਾਵਿਸੋ— ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਰੋਧ ਕਿਰਾਇਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ—ਅਜਿਹਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ—ਕੀ ਬਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿਰਾਏ ਦੀ 3 ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ। "

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) (i) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ, ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੱਚਾ ਵਿਵਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਂਡਰ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਟੈਂਡਰ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਕਿਰਾਇਆ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚੇ ਰੇਟ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਤੋਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਤੋਂ ਪ੍ਰਵੀਸੋ (i) ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਇਹ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਾਲਾ ਉਪਾਅ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਜਾਂ ' ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ। (ਪਾਰਾ 4 ਅਤੇ 8)।

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (5) ਅਤੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ.ਸ਼ਰਮਾ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜਲੰਦੂਰ, - ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ, 2 ਨੂੰ ਸਤੰਬਰ ਬੋਰ, 1975, ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਦੇਣਾ। !

ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਕੀਤਾ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਐਮ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਆਰ.ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ. (ਓਰਲ)।

(1) ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ: tejectmen ਲਈ 5 ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ 1000 ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 40 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ ਸੀ। 22 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਲਾਗਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਦਿੱਤਾ। 40 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਮੁੱਦਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ ਸਨ। ਸਿੱਖਿਆ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ

ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਅਜ਼ੀਧਿਆ ਦਾਸ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

(2) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਰਾਇਆ 1000 ਰੁਪਏ ਹੈ। 22 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 40 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਉਸ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਟੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ 40 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ, ਕਿਰਾਇਆ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(3) ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) (i) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਬਸ਼ਰਤੇ, ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਛੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ, , ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ "ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏ" ਦਾ ਉਚਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(4) ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ, ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕਰੇ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਵਿਵਾਦ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਂਡਰ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਟੈਂਡਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ। ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬੇਈਮਾਨ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੇਟ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਟੈਂਡਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਸ਼ਹਾਰਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(5) ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਾਅ ਦੇ ਕੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ, ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਕਾਨੂੰਨ

(1) 1970 ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਜਰਨਲ 671.

ਨਸੀਬ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆਦਿ (ਐੱਮ. ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.)

ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਟੈਂਡਰਡ ਕਿਰਾਇਆ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਪਣਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ।

(6) ਬੇਹਾਈ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ • ਆਰ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ 1:n ਲੈਅ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਰਾਇਆ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:—

"ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਕਾਏ ਕੀ ਹਨ, ਕੀ ਹੁਣ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰੇਗਾ। ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਹੁਣ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਈ.

ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਿਕਲੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਿਰਾਇਆ

ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਰਾਇਆ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਹੋਣ - ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ? ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ ਕੇਸ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।”

(7) ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਸਿਰਫ (ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਆਧਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕੇਸ J ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਡਾਇਲ.ਚਾਂਦ ਬਨਾਮ ਮਰੰਤ ਕਪੂਰ ਚੰਦ (2) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਲਾਭ, ਜੋ ਅਪਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਤਿੰਨ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਅਰਥਾਤ, (i) ਉਹ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ (ii) ਜੇਕਰ ਦਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਅਡਜਸਟਮੈਂਟ ਲਈ ਵਾਧੂ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ, ਅਤੇ (ਹਾਇ) ਉਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਘੱਟ ਦਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅੰਕੜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਠਗ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ (ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਚੇ ਰੇਟ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਚੀ ਦਰ 'ਤੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਕਿਰਾਇਆ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ 'ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਰਖਾਸਤ' ਉਠਾ ਕੇ ਜ਼ਵਰ ਰੇਟ 'ਤੇ 1 ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ (ਵਿਰੋਧ ਅਧੀਨ ਉੱਚੀ ਦਰ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵੀਸੇ (i) ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਇਹ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਾਲਾ ਉਪਾਅ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ।

(9) ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 9 ਨਵੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ

ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਡੀਐਸ ਤਿਵਾਤੀਆ ਅਤੇ ਏਐਸ ਬੈਸ ਜੇ. ਜੇ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ—ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਦਿਤ ਸਿੰਘ ਪਾਲ ਚੰਦ - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1974 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 4।

26 ਅਕਤੂਬਰ 1978.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ LXIII)—ਧਾਰਾ 184 ਅਤੇ 185—ਪੰਜਾਬ ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ (1914 ਦਾ I)—ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਅਤੇ 58—ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ 1956—ਨਿਯਮ 3, 6, 7 ਅਤੇ 37 (ਜਾਂ 26 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ)— ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਅਕਤੀ—ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਨਬੀਆਂ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ— ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਅਜਿਹੀ ਭਾਈਵਾਲੀ— ਕੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ, ਆਬਕਾਰੀ ਐਕਟ 1914 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਜੋੜ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਭਾਵ ਖਪਤ ਲਈ

ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗਾ, ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਇੱਕ ਫਰਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਵੇਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਲੈਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵੇਚਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ > ਅਜਨਬੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਨੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਲਾਇਸੈਂਸ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਯਮ 37 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 26 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ # ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵੈਧ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ, ਪਰ ਇਹ ਆਮਦਨ ਐਕਟ 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 184 ਅਤੇ 185 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ